

Treure'ns el vel que ens separa de qui és diferent

Escrit per Maribel Nogue, articulista i escriptora
dimecres, 29 de març de 2017 22:57

OPINIÓ

D'un temps ençà, i de forma intencionada, qui porta la batuta dels esdeveniments a nivell mundial ens estan induint a la islamofòbia amb la mateixa intencionalitat que –en un moment donat- es va atiar l'antisemitisme. Cert, tant el seu territori com de les seves ancestrals civilitzacions.

Avui s'assenyala els musulmans com a responsables de gairebé tots els mals que tenim al damunt, com si la usura i l'avarícia de l'imperi no fos la veritable causa de la desestabilització de la vida humana, de la destrucció de països sencers, tant en el seu territori com de les seves ancestrals civilitzacions.

Enemic d'occident amb les dones com a excusa

Treure'ns el vel que ens separa de qui és diferent

Escrit per Maribel Nogue, articulista i escriptora
dimecres, 29 de març de 2017 22:57

La islamofòbia ve de lluny, ens diu **David Karvala** en el llibre "Combatre la islamofòbia, una guia antiracista": va créixer entorn els anys noranta, quan es va començar a perfilar l' islam com el gran enemic d'Occident després de l'enfonsament del bloc de l'Est. Ja l'any 1992, la "comunitat internacional" (EEUU i els seus aliats) va recolzar el cop d'estat militar a Algèria amb l'objectiu d'evitar una victòria electoral islamista. Sí, efectivament, la particular persecució de les dones duta a terme per l' integrisme religiós era inadmissible, tant la que es va patir a Algèria com a l'Afganistan dels talibans. Perquè la situació de les dones sempre ha de justificar intervencions externes i bèl·liques?. En què ha canviat la vida de les dones en aquests països on se'ns justificava implicar-nos en la guerra per salvar-les de les seves dissorts?.

Preservar una certa identitat per no ser dissolta

Fa uns anys, des d'Europa, s'associava indiscutiblement la imposició del vel islàmic, o conductes d'interpretació fonamentalista de l' islam, a la manca de llibertat de les dones sota aquesta religió, generant – amb la denuncia d'aquestes imposicions- un rebuig alhora de l'islam i de les persones musulmanes en general. El que no podem fer, però, és jutjar cap dona pel fet de vestir d'una manera o d'una altra. Potser és la manera que ha adoptat per preservar la seva identitat en una Europa que no facilita la seva integració?, o és que –en el fons- desitjaríem que es dissolgués i esdevingués anònima?.

L'odi canviava de bàndol

Els atemptats de l'11-S del 2001, varen donar un nou impuls a la hostilitat que ja estaven induint vers l' islam. No obstant, com que el moviment anticapitalista sorgit arran de les protestes de Seattle el 1999 estava prenent força, gran part d'aquest moviment es va bolcar en la mobilització contra les guerres imperialistes, amb el seu punt més àlgid en la manifestació mundial del 15 de febrer de 2003 contra la guerra a l'Irak. L'odi canviava llavors de bàndol i es va dirigir als responsables de les diferents guerres a l'orient mitjà com ara **Busch**, **Blair** o el

Treure'ns el vel que ens separa de qui és diferent

Escrit per Maribel Nogue, articulista i escriptora
dimecres, 29 de març de 2017 22:57

mateix

Aznar

Protagonistes a la primavera àrab

Aviat ressorgirien les anomenades primaveres àrabs on les dones d'aquests països tingueren un paper preponderant. Moltes d'aquestes dones s'havien empoderat demanant llibertat i democràcia al carrer, havien mostrat al món que, darrera de la seva indumentària habitual -tant injuriada per occident- prenien els carrers per alçar el seu crit a favor dels drets democràtics i civils. Una altra cosa seria valorar, ara, com han patit elles mateixes i en aquests mateixos països, la brutal experiència de les guerres a la recerca del petroli del seu subsòl.

Protegir l'orgull i la dignitat

En el seu article titulat "la islamofòbia té rostre de dona", **Fatiha El Mouali** ens diu que de l'11-S ençà, la memòria humana –i més encara la de molts musulmans- ha acabat marcant l'inici d'una etapa en la que ser musulmà o musulmana difícilment es percep sense prejudicis i/o estereotips. Cada vegada que hi ha un atemptat sembla que t'hagis de justificar que no hi tens res a veure, sembla que t'assenyalin pel carrer, diu. Tots aquests sentiments que es transmeten diàriament fan que, amb el pas del temps, haguem après la tàctica d'evitar i desviar la mirada per salvar i protegir l'orgull i la dignitat. Llicenciada en Ciències Econòmiques, doctorant a la Universitat Autònoma de Barcelona, tècnica d'acollida a l'Ajuntament de Granollers i portaveu de Unitat Contra el Feixisme i el Racisme, Fatiha El Mouali va ser a Igualada divendres passat parlant precisament del tema sota el títol "aquest vel tan rebel".

Treure'ns el vel que ens separa de qui és diferent

Escrit per Maribel Nogue, articulista i escriptora
dimecres, 29 de març de 2017 22:57

La llibertat personal, un valor propi d'occident

El que va quedar clar és que, més enllà dels motius religiosos o no pels quals les dones musulmanes opten per posar-se el mocador, hi ha la llibertat personal de vestir-se com a una li plagui. Aquest és un valor propi d'occident. A qui se li acut "censurar" a les noies que porten una minifaldilla molt "mini", o que van amb el melic a l'aire amb un pearcing, o si els joves porten cresta o rastes, per exemple?. Si la llibertat és un dels baluards de la cultura occidental, perquè es vol imposar ningú cap forma de vestir?.

Anar a fons en la mirada de l'altre

Potser tots plegats ens hem de treure aquest vel invisible que portem a sobre i que ens impedeix arribar al cor de qui considerem diferent simplement per la seva aparença. En aquest sentit sí que ens hem de treure la bena dels ulls i anar a fons en la mirada de l'altre per trobar-hi l'essència de l'ésser humà que tothom -sense excepció- portem dintre i que ens ha de permetre conviure en pau i construir la societat que compartim en el nostre dia a dia a cada barri, poble o ciutat. I perquè no, condicionar la construcció del propi país?.